

1. Ако си порѣжемъ нѣйдѣ снагата, ште потече отъ неа водна, чървена, топла кръвъ. Кръвьта на човѣшко то тѣло тече въ меки и тънки трѣбици, наречени *жили*. Дебелити жили се видатъ прѣзъ кожата. Ако попишамъ *пулсътъ* (жилата на рѣката), усѣштамъ, че нѣшто тупа подъ кожата; това е свиване и распуштане на жилата, прѣзъ която минова топла кръвъ.

2. Кога се вгледами въ рѣката, видимъ, че подъ кожата ѝ миноватъ много жили расклонени. Нѣ най-малкити жилици не се видатъ никакъ прѣзъ кожата. Тии текатъ не само между мишицити, нѣ и въ мишицити, затова и месо то се види чървено. Чървенината на бузити ни и на бърнити бива отъ кървоноснити жилици, што миноватъ подъ кожата. Ако плеснемъ силно рѣцѣтъ си, ште видимъ, че дланъта първень ште поблѣднѣе, а послѣ ште се зачърви. Това става така, зашто то кръвьта първень се махнова отъ онова мѣсто, а послѣ дохожда по-много.

3. Жилити са расклонени по всечко то тѣло на безбройни клонове; нѣ всечки ти се събиратъ на *сръдцето*, което се нахожда въ лѣвата страна на грѣдити подъ ребрата и непрѣстайно тупа, сир. то се свива, то се распушта. Кога се распушта сръдцето, тогава въ него влиза кръвъ; а кога се свива, тогава испушта кръвъ въ жилити.

1. Както всечки човѣци така и азъ живѣя отъ настие и питие. Безъ настие и питие мога да умра отъ гладъ и отъ жедность. Кога не имамъ много врѣме, усѣштамъ, че съмъ гладенъ и слабъ; а кога се намамъ ставамъ буденъ и силенъ.

2. Храната си турямъ въ уста та, жвакамъ ѝ се зѣбити, увлажновамъ ѝ се слюшката и ѝ поглѣштамъ. Поглѣнатата храна минова прѣзъ пашникътъ въ *водѣницата*, която се нахожда въ долната половина на трупутъ.

3. Водѣницата емила храната, сир. нѣкои части отъ храната прави на кръвъ, а непотрѣбно то исхвърля. Кръвьта тече първень по жилити въ сръдцето, а послѣ отъ сръдцето по другити жили минова въ дробътъ.

4. Дробътъ се нахожда въ грѣдити. — Той е едно голѣмо и меко орѣдине, което състои отъ безбройни дребни трѣбици. Съ дробътъ си дишамъ, сир. гълтами и поврѣштамъ